

1

3 september 2006

Sinds 2002 heb ik wekelijks een gesprek over de zin van het leven. Ik zie filosofen, professoren, kunstenaars, schrijvers en dichters, mensen die met het leven worstelen, met zichzelf of hun geloof of ongeloof. Kan ik uit al die gesprekken iets besluiten? (...) Zin zoeken is in deze tijd vooral een kwestie van eerlijk zoeken. Als je mensen daar naar vraagt, zonder dat je ze in hokjes duwt, dan krijg je interessante, verrassende en soms ontroerende gedachten te horen. (...)

David Nolens: zoon van dichter Leonard Nolens, jonge gast die het heeft over hoe hij functioneert in de maatschappij, hoe die hem immobiliseert. Ik wil denken voor het handelen, zegt hij, en dan liever maar het handelen niet. Maar dat kan nu eenmaal niet anders, dus schuilt de leugen achter elke hoek. En kijk, hij schrijft zijn boek *Vrint*, waarin iemand een prefect gebeeldhouwde mensenbeeld tot leven brengt. *Vrint* is uitstekend gezelschap tegen de eenzaamheid, en raakt met zijn mildheid en glans alle personages uit het boek, zodat ze zich gaan bewegen en hun leven veranderen. *Vrint* geeft zich tot hij dood is, en nadien is alles anders. (...)

Danny Ronaldo, van het gelijknamige circus, hakkelt en stamelt als ik hem naar de zin van het leven vraag. Is er iets? Is er niets? Plots stopt hij zijn zoek en zegt hij: het is als lopen achter een vlinder. Ik vang hem nooit maar loop altijd verder. Op dat moment druipt er een passie en een weemoed van zijn gezicht die ongelooflijk aandoenlijk is. Ik kan nog vaak vragen wat hij dan wil vangen, maar de ongrijpbaarheid en de diepte van het beeld van de vlinder zegt me genoeg.

(...)

Ik wil besluiten met Stefan Hertmans, dichter en auteur. Wat er rond hem gebeurt, klampt hem zo aan en vreet hem zo uit dat hij elke dag enkele uren alleen moet zijn om het uit te houden. De absurditeit van het bestaan is er, zegt hij, maar ik vind het te pathetisch om enkel dit te zeggen. Ik wil berusten, dat wil zeggen de sereniteit bewaren terwijl de wereld rond mij dat niet is. Ik wil mentale spieren kweken om het uit te houden, zonder dat ik pessimistisch word.' Het schreeuwt nog dagelijks in mij, zegt hij dan, maar ik wil de schreeuw leren zingen. (...)